

Wyrok Sądu z dnia 16 lipca 2015 r. – Roland SE/OHIM – Louboutin (Czerwony niuans naniesiony na podeszwę buta)

(Sprawa T-631/14) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego mającego postać niuansu naniesionego na podeszwę buta — Wcześniejszego międzynarodowy graficzny znaku towarowy my SHOES — Względna podstawa odmowy — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2015/C 302/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Roland SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: C. Onken i O. Rauscher, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: S. Pétrequin i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Strona postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM, interwenient przed Sądem: Christian Louboutin (Paryż, Francja) (przedstawiciel: T. van Innis, avocat)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie R 1591/2013 1 dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu między Roland SE i M. Christian Louboutin

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Roland SE zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 380 z 27.10.2014.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 15 czerwca 2015 r. – Close i Cegelec/Parlament

(Sprawa T-259/15 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Procedura przetargowa — Budowa centrali energetycznej — Odrzucenie oferty jednego z oferentów i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2015/C 302/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgia); i Cegelec (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J.-M. Rikkers i J.-L. Teheux)

Strona pozwana: Parlament Europejski (M. Rantala, M. Mraz i F. Poilvache, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji z dnia 19 marca 2015 r., w której Parlament odrzucił ofertę złożoną przez skarżące w ramach przetargu INLO-D-UPIL-T-14-A04 na zamówienie publiczne na roboty budowlane, dotyczące części 73 (centrali energetycznej) w ramach „Projektu rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu”, oraz decyzji z tego samego dnia, w której wspomniane zamówienie zostało przyznane innemu oferentowi

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2015 r. – Kłymenko/Rada**(Sprawa T-245/15)**

(2015/C 302/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ołeksandr Wiktorowicz Kłymenko (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: B. Kennelly i J. Pobjoy, barristers, oraz R. Gherson, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2015 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 62, s. 25) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/357 z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 62, s. 1) w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie, że art. 1 ust. 1 decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. (ze zmianami) oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EU) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. (ze zmianami), nie mają zastosowania do skarżącego ze względu na ich bezprawność;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący utrzymuje, że Rada przyjęła decyzję 2015/364 (zwaną dalej „decyzją”) i rozporządzenie wykonawcze 2015/357 (zwane dalej „rozporządzeniem”) (oba akty zwane dalej „zaskarżonymi środkami”) w oparciu o niewłaściwą podstawę prawną. Artykuł 29 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie jest właściwą podstawą prawną dla przyjęcia decyzji, gdyż w zarzutach wobec skarżącego nie wskazano, że jest on osobą, która naruszyła zasady demokracji na Ukrainie lub pozbawiała naród ukraiński korzyści z trwałego rozwoju ich państwa (w rozumieniu art. 23 TUE oraz ogólnych postanowień zawartych w art. 21 ust. 2 TUE). Ponieważ decyzja jest niezgodna z prawem, Rada nie mogła posłużyć się art. 215 ust. 2 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aby przyjąć rozporządzenie.
2. Zarzut drugi, w którym skarżący twierdzi, że Rada popełniła oczywiste błędy w ocenie, uznając, że skarżący spełnia kryteria umieszczenia jego nazwiska w art. 1 ust. 1 decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. (ze zmianami) oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EU) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. (ze zmianami). Przeciwko skarżącemu nie toczy się żadne postępowanie karne „w związku ze sprzeniewierzeniem środków publicznych lub mienia publicznego”, ani w związku z „nadużyciem, stanowiska przez osobę piastującą funkcję publiczną w celu zapewnienia sobie lub osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści”.